

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes, det er helt fantastisk at høre hr. Svend Auken beskrive situationen i det sydlige Irak som så rosenrød, næsten idyllisk romantisk under Saddam Husseins regime. Alle ved, at der fandt en massiv undertrykkelse sted af irakerne i det sydlige Irak under Saddam Husseins styre, og at der blev begået de forfærdeligste forbrydelser, herunder også miljømæssige, økologiske forbrydelser, som fjernede eksistensgrundlaget for titusinder og atter titusinder af mennesker i det sydlige Irak.

Jeg må sige, jeg tror, at mange, mange mennesker i det sydlige Irak føler en stor lettelse over at være blevet befriet fra Saddam Husseins tyranni.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er endnu to korte bemærkninger. Først er det hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Men nogle af alle de mange mennesker, som er meget, meget lettede, går jeg ikke ud fra er nogle af alle de mange, mange sunnier, som har måttet flygte på grund af den undertrykkelse, som er dernede nu. Jeg går ud fra, at statsministeren er bekendt med, at der er rigtig, rigtig mange sunnier, der har måttet flygte fra det sydlige Irak, netop fordi det er blevet et shiadomineret område, hvor militserne regerer. Er det en viden, som statsministeren har?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg står ikke og beskriver sikkerhedssituationen i Irak som perfekt. Tværtimod har jeg sagt, at situationen er meget alvorlig. Men målet må være, at irakerne kan blive herrer i eget hus, at de kan overtage ansvaret for deres egen sikkerhed.

Det er jo egentlig ret fantastisk at høre de påstande, som jeg nu det meste af dagen har skullet lytte til, om, at tilstedeværelsen af de udenlandske tropper er en del af problemet og ikke en del af løsningen, og at det i sig selv ville være en løsning at trække de udenlandske tropper tilbage. Når vi så rent faktisk følger en strategi, der går ud på at trække de udenlandske tropper ud af de provinser, hvor irakerne selv overtager ansvaret, er det også galt. Altså, det hænger jo ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Statsministeren har ikke hørt ordentligt efter. Det, som jeg har stået og sagt fra Folketingets talerstol, er, at vi er nået ud over det punkt, hvor der er gode løsninger tilbage. Hvis vi bare vælger at forlænge troppernes tilstedeværelse i Irak, vil vi om et år stå i en situation, som er endnu værre end den, vi står i i dag, og så beslutte, at tropperne skal trækkes ud.

Det, som sker i det sydlige Irak, og grunden til, at tropperne er blevet trukket ud fra nogle af de områder, er, at de udenlandske tropper, briterne, bare har været en klan blandt flere klaner, og det har været en selvstændig del af problemet. Og det problem er selvfølgelig opstået, i og med at man i sin tid gik ind og skabte det morads i Irak, som er blevet skabt.

Men jeg kunne da godt tænke mig, at statsministeren kommenterede, om han mener, der har fundet en etnisk udrensning sted i det sydlige Irak, eller om statsministeren mener, at der faktisk er nogle vældig tålelige forhold i det sydlige Irak, og at der er nogle bedre forhold i det sydlige Irak, for det tror jeg ikke rigtig at de sunnimuslimer, der er blevet fordrevet, synes.

Kl. 19.15

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Altså, det er jo kun, når man er et parti uden for indflydelse og uden for ansvar, at man kan tillade sig at slå ud med armene og sige, at der ingen gode løsninger findes tilbage. Sådan kan en regering jo ikke gøre. En regering er jo nødt til at påtage sig et ansvar og forsøge at finde de bedst mulige løsninger, og vores opfattelse er altså, at den bedst mulige løsning er, at irakerne gradvis, provins for provins, overtager ansvaret for deres egen sikkerhed, således at de udenlandske tropper kan tage hjem, når sikkerhedssituationen tillader det.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Filosofisk og sprogligt har statsministeren jo ret i, at udtrykket »det er ikke et spørgsmål om hvorvidt, men hvornår« kan opløses til at være ligegyldigt, men det er det ikke i den her sammenhæng. Når jeg bruger det her, så har vi en ganske bestemt baggrund, nemlig i det amerikanske midtvejsvalg. Det er min politiske vurdering, at dér skabtes der en ny politisk dynamik, således at både USA og nu også Storbritan-